

Все лице морщиш, журний завсігди ти,
Чи можна ще тут про життя говорити?
Живе лиш по правді веселий з виду,
Хто має світло, а темряви — й сліду.
Того ж, хто сумує, без просвітку тужить,
Постійна зла смерть приповільнено душить.